

Historie pozorování přechodů

Přechod Venuše v roce 1874

V 19. století nabíral technický pokrok obrátek, v případě přechodů bylo možné použít fotografování, dokonalejší hodiny a daleko lepší znalost zeměpisných délek. Přechod planety Venuše byl v roce 1874 pozorovatelný v Číně, Japonsku, severovýchodní Asii a Austrálii.

Angličané pod patronací Královské astronomické společnosti za vedení sira George Airyho zorganizovali pět expedic, které se rozmístily na osmi stanovištích – v Alexandrii v Egyptě, na ostrově Rodriguez (Nová Anglie), na Nové Zélandu v Christchurch, dvě stanoviště na souostroví Kerguelen, v Port Christmas na Observatory Bay a Port Palliser a tři stanoviště byla na Sandwich Islands (nynější Havajské ostrovy) v Honolulu, Owhyhee a Atoui. K tomu je nutné připočítat i soukromou cestu lorda Lindsaye na Mauritius.

Přechod byl pozorován na 24 stanovištích rozložených z převážné části od Japonska až k Černému moři.

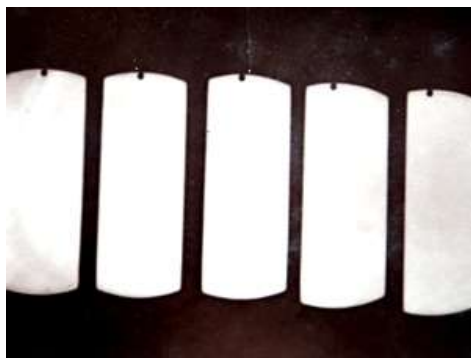
Francouzi organizovali šest expedic, tři na severní polokouli, včetně jedné do Pekingu v Číně, které organizoval Fleuriais. Další pak byla v Japonsku pod vedením astronomů J. Janssen a F. Tisseranda a poslední v Saigonu v Indočíně pod vedením Hérauda. Tři expedice byly vyslány na jižní polokouli, na Campbellův ostrov, na ostrov Svatého Pavla a do Nové Kaledonie. Janssen pro tuto příležitost sestrojil jakýsi „fotografický revolver“. S tímto přístrojem pak na kruhovém daguerrotypovém talíři mohl pořídit 48 snímků.

Pozorovací stanoviště kapitána Moucheze na ostrově St. Paul (© IMCCE)

Záznam získaný v Saint Paul (© IMCCE)

Série expozicí přechodu Venuše získaných v St. Paul (© IMCCE)

Za povšimnutí stojí i další tři cesty: dvě německé, na ostrov Mauritius a souostroví Kergueleny. Do této oblasti směřovala i americká expedice.